

عنوان مقاله:

محدودیت آب و راهکارهای دستیابی به توسعه پایدار در روستاهای سیستان

محل انتشار:

اولین همایش ملی بحران آب (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

صادق اصغری لقمجانی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه زابل

مهدی نادریان فر - دانشجویان کارشناسی ارشد گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل

ثریا نادریان فر - دانشجویان کارشناسی ارشد گروه جغرافیا، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه زابل

خلاصه مقاله:

معضل کم آبی به ویژه در مناطق خشک همیشه از مسائل مبتلا به ناپایداری در مناطق روستایی بوده است. با عنایت به محدودیت منابع آب در منطقه خشک سیستان (با توجه به بارش سالانه بسیار ناچیز- حدود 60 میلی متر- عدم وجود سفره-های آب زیرزمینی و فقدان منابع آب سطحی قابل اطمینان)، ضرورت سیاست گذاری اصولی در جهت بهینه سازی مصرف آب و تحقق توسعه پایدار روستایی امری بدیهی خواهد بود. منطقه سیستان دارای 808 روستا می باشد که بالغ بر 61 درصد جمعیت منطقه را تشکیل می دهد، عمده فعالیت های معیشتی روستاییان از نوع کشاورزی و دامداری است و وابستگی کامل به آب رودخانه هیرمند دارند. در این راستا ما نیازمند استراتژی ها و برنامه هایی هستیم که ضمن حفظ ساختار اجتماعی - فرهنگی روستاها، فعالیت های کشاورزی آنان را گسترش، و نهایتا زمینهای برای حفظ و پایداری روستاها فراهم گردد. این پژوهش به روش توصیفی تحلیلی انجام گردیده است که در این راستا ضمن بررسی اطلاعات موجود، نتایج حاصل از بازدیدهای میدانی نیز مورد استفاده و تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. نتایج تحقیق حاضر نشان می دهد که با توجه به محدودیت های موجود آب در منطقه، برای پایداری روستاهای منطقه طیف گسترده ای از اقدامات با ابعاد گوناگون ضروری می باشد. در بعد سیاسی تقویت روابط دیپلماتیک برای افزایش حقایق ایران از جریان آب هیرمند، در بخش اقتصادی، اقدامات لازم برای ذخیره سازی مطلوب آب در شرایط پر آبی هیرمند، بهینه سازی مصرف منابع محدود آب و تغییر الگوهای کشت پرمصرف به الگوهای سازگار با مصرف کم آب و در بعد اجتماعی و فرهنگی تقویت مشارکت های مردمی و نهادهای غیر دولتی (NGO) الزامی خواهد بود

کلمات کلیدی:

محدودیت آب، سیستان، روستا، توسعه پایدار، راهکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/215160>

